

Institutionen för kommunikation och medier
Medie- och kommunikationsvetenskap
MKVA22:4, VT15

FÖRORTEN MITT I STAN

En kvalitativ textanalys av hur området Seved i Malmö
skildras i den lokala dagstidningen Sydsvenskan

Av Niklas Gustafsson och Johanna Persson
Handledare: Emilia Ljungberg

Abstract

Förorten mitt i stan - en kvalitativ textanalys av hur området Seved i Malmö skildras i den lokala dagstidningen Sydsvenskan är en uppsats på B-nivå skriven av Niklas Gustafsson och Johanna Persson i ämnet Medie- och kommunikationsvetenskap vid Institutionen för kommunikation och medier vid Lunds Universitet. Syftet med studien har varit att undersöka nyhetsrapporteringen kring bostadsområdet Seved i Malmö. Området är bland ett av de mest socialt utsatta i Sverige och florerar ofta i medierna, inte sällan med negativa rubriker om den problematik som finns i området. Ur ett socialkonstruktivistiskt perspektiv analyseras sex olika tidningsartiklar från dagstidningen Sydsvenskan som berör Seved. Med hjälp av kvalitativ textanalys, Teun van Dijks teorier och i synnerhet koherensbegreppet med fokus på de textuella luckor som lämnas i texten undersöks hur Seved skildras i medierna. Vidare används teorier om medielogiken, överförandet av stereotyper och andrafieringsbegreppet. Analysen visar att problemdiskursen dominerar rapporteringen kring Seved och att den kan vara en bidragande faktor till en fortsatt stigmatisering av invånarna och området.

Nyckelord: Seved, textanalys, nyhetsrapportering, massmedier, bostadsområden, stereotyper

I. Inledning	1
1.1 Syfte och frågeställning	2
1.2 Bakgrund	2
1.2.1 Malmö	2
1.2.2 Seved	3
1.3 Teori och Metod	3
1.4 Tidigare forskning	4
2. Teoretiskt och metodologiskt ramverk	6
2.1 Diskurs	7
2.1.2 Kritisk diskursanalys	8
2.2 Medielogiken	9
2.3 Stereotypisering och framställningen av ”vi och dom”	10
2.4 Urval	11
2.5 Tillvägagångssätt	12
2.6 Forskningskritik och begränsningar	12
3. Analys/Resultatkapitel	13
3.1 Brott i Seved	13
3.2 Bostadsrelaterade frågor	19
3.3 Mjuka nyheter	22
4. Slutsatser och diskussion	23
4.1 Vidare forskning	25
5. Källförteckning	26
6. Bilaga I	28

I. Inledning

Den nya lasermannen, skjutningar och upplopp är alla exempel på händelser i Malmö som under senare år resulterat i negativa rubriker på tidningarnas framsidor. Nyhetsrapporteringen om problemen i Malmö har lett till att staden fått ett negativt rykte där kriminalitet och våld blivit det som fått representera platsen. Den negativa bilden av Malmö har även fått spridning utomlands, när Peter Mangs satte staden i skräck under 2010 med sina skjutningar fick även internationella medier upp ögonen för den ”farliga” staden Malmö (Nyberg 2010). En del av de problem som det rapporterats kring i medierna kommer från det lilla Seved, ett område bestående av några kvarter i stadens centrala delar med ungefär 4500 boende. Området är ett av Sveriges mest utsatta med hög arbetslöshet och utbredda sociala problem. (Rikspolisstyrelsen 2014)

En av de händelser som placerat Seved på mediernas agenda var det misstänkta hatbrott som det rapporterades om i både nationella och lokala tidningar i juli 2014. Händelsen i fokus var en misshandel där någon före dådet krossat en ruta i offrets fönster där en israelisk flagga hängde. Trots flera oklarheter kring brottet målades det i medierna snabbt upp en bild om hatbrott och tidningarna berättade snart en historia om antisemitism och hat i motsättningarnas Malmö. När det några dagar senare visade sig att misshandeln i Seved var en isolerad händelse utan koppling till den israeliska flaggan i fönstret gick boende i området ut i medierna och förklarade att de slutligen fått nog. (Stenkvist 2014a, 2014b) De var trötta på den ständigt negativa rapporteringen och hur medierna målade upp en förenklad ensidig bild av området. En av de som uttalade sig och kritiserade mediebilderna var områdeskoordinator i Seved - Hjalmar Falck. Hans uppgift är att utveckla fastighetsägarsamverkan i området och skapa en större trygghet för de boende. Enligt honom var bilden som förmedlades av Seved stigmatiserad och inte rättvist presenterad. Han menade att dessutom Seved, ett område på bara några kvarter, tillskrevs problematik som hör till en hel stadsdel. (Stenkvist 2014b)

Men Seved är inte bara våldsdåd, droghandel och problem. Seved är ett område med barn som går i skolan, människor som deltar i projekt, arbetar, utövar sporter och lever sina dagliga liv. Men den negativa rapporteringen kring de problem som finns i området kan göra att de andra vardagliga händelserna inte lyckas tränga genom mediebruset. En stigmatiserad bild av Seved

kan uppstå om problemdiskursen växer sig så pass stark att den kan få komma att representera hela området.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med studien är att undersöka nyhetsrapporteringen kring området Seved i Malmö. Målsättningen är att se hur medierna förmedlar stereotypiska bilder av ett område samt hur medierna som nyhetsförmedlare kan bygga upp förutfattade meningar och vara en del i den process som skapar en viss “vi mot dem” känsla kring ett specifikt område. Studien utgår från följande frågeställningar:

- Hur reproduceras den stereotypa bilden av Seved som ett så kallat “problemområde”?
- Vilka diskurser är en del av rapporteringen?
- Vilka faktorer i texterna kan vara bidragande till att skapa en känsla av “vi och dom”?

1.2 Bakgrund

För att placera den kommande analysen i en större kontext presenteras det i denna del av uppsatsen en mindre beskrivning av Seved och Malmö.

1.2.1 Malmö

Malmö kan ses som en polariserad stad. Detta synliggörs bland annat genom att invånare med utländsk bakgrund är överrepresenterade bland de som lever med sämst villkor. Dock är polariseringen även platsbunden där vissa geografiska områden sticker ut som de med sämst villkor (Möllerström 2011: 18-21). 2010 startade Malmö stad ett områdesprogram för att skapa en stad vilken är säker och trygg att leva i. Till programmet valdes fem områden ut där resurserna skulle satsas. Genom att förbättra dessa utvalda områden genom både fysiska åtgärder i form av bland annat nybyggnation och sociala åtgärder i form av satsning på skolor och stödresurser var visionen att den positiva effekt som områdesprogrammet skulle ge de utvalda områdena skulle förändra staden positivt och på så sätt även ge en positiv inverkan på områden som inte var involverade i programmet. (Malmö Stad 2013) Ett av de områden som skulle lyftas av Malmös satsningar var Seved.

1.2.2 Seved

Seved är ett litet område med ungefär 4 500 invånare i Södra Sofielund som är en del av innerstaden av Malmö (se figur 1). Det är ett mångkulturellt område med stora folkgrupper från Irak och forna Jugoslavien. Under flera års tid har området drabbats av stora problem med bland kriminalitet, vandalisering och droghandel. 2014 pekade rikskriminalpolisen ut Seved som ett av de 55 områden i Sverige där kriminella nätverk anses ha en negativ inverkan på området. (Rikspolisstyrelsen 2014) Problemen i området har vidare lett till att regeringen klassat Seved som ett så kallat "Urban 15 område", ett av de 15 områden som valts ut i Sverige för att få extra hjälp i form utav regeringens urbana utvecklingsarbete. Det socioekonomiska utanförskap och den segregation som kommit att karaktärisera Seved har gjort att området kommit att associeras med den problematik som ofta förknippas med förortsområden, detta trots att Seved ligger centralt beläget i Malmö. (Arbetsdepartementet 2013)

Figur 1: Seveds placering i Malmö. Källa: Lantmäteriet 2015

1.3 Teori och metod

Tillämpning av en kvalitativ metod gör det möjligt att få en djupare insikt och förståelse om hur nyhetstexter fungerar som meningsskapande och vilken betydelse det har för bilden av området Seved. Inom den kvalitativa traditionen inordnas flera olika textanalytiska metoder för att besvara frågor om texters betydelser och uppsatsen intar en textanalytisk ingång med begrepp lånade ur diskursanalysen för att besvara forskningsfrågorna. Det empiriska material

som ligger till grund för studien är ett antal nyhetsartiklar från den största lokala dagstidningen i Skåne. Analysen av detta material strävar inte efter ett resultat som går att generalisera utifrån, studien är helt enkelt inte tillräckligt omfattande för att möta de kriterierna, däremot är tanken att det möjligt att analysen kan tolkas som ett exempel på ett större fenomen. Genom avgränsningen till ett mindre antal artiklar är det möjligt att genomföra en djupare analys.

Problemformuleringen och de frågor som denna studie ämnar undersöka utgår från ett socialkonstruktivistiskt perspektiv. Detta är ett ställningstagande som innebär att verkligheten tolkas som något socialt konstruerat, det finns inget som en objektiv sanning och universell verklighet, vår världsbild är endast ett resultat av de tolkningar vi dagligen gör av vår omvärld. Fotografier, böcker, tidningar och radio och tv-program är exempel på uttrycksformer som i medieforskningen benämns som texter, vilka ur ett socialkonstruktivistiskt synsätt tolkas som meningsskapande. Genom texterna formas, konstrueras och kategoriseras vår kunskap och förståelse om världen omkring oss.

(Ledin, Moberg 2010: 155) Det är alltså genom texter som världen får sin mening. Med detta som utgångspunkt så passar det väl att låna begrepp ur diskursanalysen, teoretiker med ett diskursanalytiskt perspektiv ser språket som något viktigt i skapandet av vår bild av verkligheten. Språket är enligt dessa teoretiker inte bara ett objektivt sätt att kommunicera information om världen omkring oss, det är genom språket som verkligheten konstrueras och fysiska objekt får sin mening. Med hjälp av analysverktyg lånade av bland andra van Dijk från den kritiska diskursanalysen kan frågor ställas till nyhetstexterna för att undersöka vilka "verkligheter" som konstrueras och vilka underliggande ideologier och maktstrukturer som kan gömma sig under texten. Vidare plockas även begreppspar "vi och dom" och "andrafiering" in för att peka på hur texterna kan vara medskapare till en viss typ av identiteter som är förenklade och ensidiga, med dessa begrepp kan vi även se hur diskursen kring "den andre" påverkar synen på Seved.

1.4 tidigare forskning

Hur agerar medier medskapare till individers uppfattningar av platser, leder nyhetsrapporteringen till stigmatisering och stereotypifiering och vilka konsekvenser kan mediernas framställningar av olika platser och människor få för samhället? Detta är exempel på några av de frågor som lyfts fram i forskningen under de senaste åren om massmedier och kopplingen till geografiska områden. Devereux, Haynes och Power (2011, 2012) är exempel

på forskare som undersökt detta genom ett flertal artiklar om massmedier, stigmatisering, journalistik och bostadsområden.

Deras arbete ligger nära vår egen studie om Seved och bygger vidare på tidigare forskning på temat som handlar om hur massmedier och andra krafter i samhället medverkar för att skapa negativa stereotyper, något som de anser viktigt att undersöka då rapporteringen kan skada bilden av en plats med olika sociala problem. (Devereux et al. 2011: 501) Enligt Devereux et al. fungerar massmedia som en viktig institution för spridningen av de ideologier och diskurser som formar en slags gemensam konsensus om hur den så kallade verkligheten upplevs vara. (Devereux et al. 2011: 124) ”Tarring everyone with the same shorthand? Journalists, stigmatization and social exclusion” publicerad i *Journalism* (Devereux et al. 2012) är en av flera studier framtagna av Devereux et al. som handlar om bostadsområdet Moyross på Irland, ett område som fått mycket uppmärksamhet på grund av kriminalitet, fattigdom och sociala problem. Artikeln undersöker hur massmedier överför en stereotypisk negativ bild av Moyross. Data analyseras från både semi strukturerade intervjuer med journalister, kvantitativ data från nyhetsartiklar och möten med fokusgrupper av boende i Moyross och genom denna kombination av metoder kan författarna göra en analys av både produktionen, innehållet och mottagandet av medieinnehållet och få en helhetsbild av representationen och bakomliggande orsaker.

”“Why bother seeing the world for real?": Google Street View and the representation of a stigmatised neighbourhood” är en rapport av Barnes, Haynes, Devereux, Neville och Power (2013) publicerad i tidskriften *New media & society* som bygger vidare på det Devereux et al. (2011, 2012) skrivit om området Moyross på Irland. Barnes et al. har valt att fokusera på representationen av Moyross i nya mediekanaler och undersöker hur den stereotypiska negativa bilden av bostadsområdet överförs genom kartprogrammet “Google Street view”. Programmet som visar närgående kartbilder på gatunivå har valt att exkludera Moyross från presentationen av Limerick City där Moyross är beläget. Författarna diskuterar vad denna osynlighet kan innebära för området och gör en slutsats om att kartprogram som ”Google Street view” besitter en stor makt med den framställning de väljer att göra och att Moyross frånvaro från applikationen får konsekvenser i hur människor ser på området. (Barnes et al. 2013: 1034)

En äldre rapport som haft stort genomslag och som även behandlar nyhetsmedier och utsatta områden är “A Research Report on Newspaper Portrayals of six neighbourhoods in

Metropolitan Toronto” (Jackson, Weinroth 1999) publicerad i *Newspapers and neighbourhoods: Strategies for Achieving responsible coverage of local communities* (Kretzmann, McKnight 1999) en rapportsamling sammanställd av kanadensiska The Asset-Based Community Development Institute. Utgångspunkten för denna samling rapporter är en uttryckt oro bland medborgare i Toronto att inte medier möter deras intressen och att rapporteringen kring vissa stadsdelar inte är tillfredställande för de boende. En del av rapportsamlingen fokuserar på nyhetsrapporteringen kring sex utsatta områden i Toronto och tar upp begreppet “neighbourhoodism” vilket används på ett liknande sätt som begreppen “sexism” och “racism” (Jackson, Schloskey, Weinroth 1999: 47). “Neighbourhoodism” refererar till de förutfattade meningar och stereotypiska bilder som författarna menar skapas mot vissa utsatta bostadsområden, något som även de, likt Devereux et. al anser har haft en negativ inverkan på invånarna i dessa områden. Slutsatsen i rapporten om neighbourhoodism i Toronto är att mediernas framställning av socialt utsatta områden är en viktig fråga som berör många och att liknande undersökningar bör genomföras i andra delar av landet.

I svensk kontext finns en rapport som regeringen sammanställt som undersöker mediernas roll för reproduktionen av olika föreställningar - “Mediernas vi och dom - Mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen”. (Kulturdepartementet 2006) Denna rapport är sammanställd av Utredningen om makt, integration och diskriminering och lägger sin fokus på det “vi och dom” tänk som de menar finns djupt rotat i samhället och som dagligen reproduceras genom det mediala och politiska systemet. Studien visar på att många fördomar, föråldrande synsätt och stereotyper gömmer sig bakom den tillsynes objektiva nyhetstexten. Rapporten pekar också på att medierna är en viktig aktör i skapandet av dessa stereotyper och “vi och dom”, vilket är tankegångar som är viktiga för oss att föra med oss in i vår egen process i vår studie av Seved.

2. Teoretiskt och metodologiskt ramverk

Østbye m.fl. (Østbye et al. 2004: 63) beskriver textanalysen som den generella beteckningen för kvalitativa analyser av texter. Textanalyser innefattar ett flertal metoder som kritisk diskursanalys, bildanalys, samtalsanalys och filmanalys som med sina olika begrepp och perspektiv ställer frågor till texter för bryta ner dem i mindre delar och blottlägga underliggande teman. (Ledin, Moberg 2010: 155) Centralt för denna typ av analyser är att texter ses som system uppbyggda av tecken, vilka är betydelsebärande och meningsbyggande

element. Texter förstås som något som har en påverkan på samhället, de bidrar till att forma människors föreställningar, normer och tankar om hur samhället är och borde vara.

(Boréus 2013: 131) Textanalysen vilar ofta på en så kallad socialkonstruktivistisk grund, vilket kan beskrivas som ett antagande om att vår världsbild och kunskap om omvärlden är någonting som konstrueras och formas socialt och är ett resultat av de tolkningar och diskursiva handlingar som vi omedvetet dagligen gör. (Winther Jörgensen & Phillips 2010: 4)

Nyhetsflödet kan ses som ett exempel på sådan text, som medverkar till att forma och skapa världsbilder. Texterna anses både konstruerande och konstruerade egenskaper, detta betyder att "kategorier" och "världsbilder" återspeglas i texterna, samtidigt som dessa är viktiga i skapandet av dessa världsbilder och kategorier. Men nyhetsartiklar är liksom andra texter alltid bara en representation och aldrig en direkt avbildning av någonting. Framställandet av världen genom text är en aktiv handling som innebär att vissa val görs av textproducenten. Det är ett sätt att kommunicera något, att uttrycka en åsikt, vilket förmedlas i texten. Alla mediekommunicerade texter är alltid skapade av någon. De är konstruktioner. Detta väcker flera frågor, vem eller vad som styr och skapar de bilder och föreställningar som förmedlas i medierna. (Ledin, Moberg 2010: 153) Med hjälp av textanalysens olika verktyg kan de utvalda artiklarna om Seved öppnas upp och faktorer som tilltal, perspektiv, koherens, inferenser (slutsatser), teman och funktioner, attityder, värderingar blottläggas och ge oss en inblick i artiklarnas egentliga innebörd. (Ledin, Moberg 2010: 162)

Analysen i uppsatsen tar en så kallad symptomal form. Detta innebär att texter ses som förmedlare av innebörder som inte producenten är medveten om. Detta kan vara normer, föreställningar som är så uppenbara för människor att de ses som naturliga och inte är något som någon reflekterar över. (Østbye et al. 2004: 65) När fokus i analysen ligger på att synliggöra och skapa medvetenhet kring dessa omedvetna sociokulturella processer passar diskursanalysen som teoretiskt perspektiv. Genom en diskursanalys kan frågor ställas om varför texten blev som blev och om den hade kunnat bli på något annat sätt? Det är även möjligt att ifrågasätta språket och texternas struktur för att blottlägga ideologiska opinioner och värderingar i texterna.

2.1 Diskurs

Inom diskursanalysen ses teori och metod som sammanflätad. Winther Jörgensen och Phillips (2010: 4) förklarar i *Discourse Analysis as theory and method* att diskursanalysen kan förstås

som ett komplett paket, eller en verktygslåda innehållande både textanalytiska verktyg, metodologiska riktlinjer och vetenskapliga modeller. Diskursanalysen tillåter forskaren att skapa sitt eget paket och plocka delar från diskursanalysen och kombinera dessa med andra analytiska perspektiv. Genom att kombinera flera perspektiv med olika former av erfarenheter kan en större förståelse för ett fenomen skapas. (Ibid)

Diskursbegreppet inrymmer flera definitioner men enkelt kan diskurs beskrivas som en uppsättning regler, praktiker och antaganden som skapar det sätt vi talar om en viss företeelse i en särskild kontext. Begreppet kan till exempel användas för att beskriva det sätt som språket är utformat inom ett speciellt fält. I vårt fall är till exempel nyhetsdiskursen något som genomsyrar materialet, texterna som undersöks är paketerade på ett visst sätt som är typiskt inom ramen för den industri som de är producerade, vilket har sina egna normer, regler och rutiner. (Berglez 2010: 273) I uppsatsen kommer begreppet diskurs användas på flera sätt, både för den nyhetsdiskurs som styr språket, men också för andra diskurser som finns i texterna och som behandlas i analysen, även begreppet ”diskursiv diskriminering” används.

2.1.1 Kritisk diskursanalys

Diskursanalysen finns inte endast i en form utan har utvecklats i många inriktningar. Till studien av Seved har framförallt begrepp plockats från lingvisten Teun van Dijk. Han ses som en av den kritiska diskursanalysens nyckelpersoner, och intresserar sig för hur diskurser är inbäddade i språk och samhällsstrukturer som styr diskurserna. Till exempel undersöker van Dijk nyhetsdiskursen och menar att denna inte är en slumpmässig produktion utan en strukturell företeelse. (Berglez 2010: 273)

Med hjälp av den kritiska diskursanalysen ämnar uppsatsen att kunna synliggöra om de utvalda artiklarna reproducerar en stereotypisk bild av ett så kallat problemområde, och i så fall hur. Vidare skall de verktyg diskursanalysen erbjuder även kunna vara ett hjälpmedel i analyserandet för att finna om det finns faktorer i texterna som kan vara bidragande till skapandet av en “vi och dom” känsla.

En av de centrala delarna i van Dijks analys är att han undersöker diskurser på mikro och makronivå. På makro nivå syftar analysen till att synliggöra de övergripande egenskaper som texten har medan på mikronivå studeras textens mindre delar närmre. På mikro nivå använder sig van Dijk ofta av begreppet “koherens” (Dijk 1988: 11 - 12). Med denna term åsyftas

sådant som läsaren har en kunskap och erfarenhet om och därför lämnas ute ur texten. van Dijk pratar om det semantiska isberget, där en stor del av budskapet ligger dolt under ytan och endast en del är synligt. Budskapet och meningen finns i texten, men blir först synligt när nyhetskonsumenten fyller i de textuella luckor som producenten lämnat. När dessa luckor synliggörs går det att se den sociokulturella relation som existerar mellan nyhetsproducenten och konsumenten.

Med hjälp av den kritiska diskursanalysen kan alltså fler delar av det semantiska isberget synliggöras och dess eventuella ideologiska karaktär. (Dijk 1988: 11 - 12; Berglez 2010: 275 - 276) Genom att studera dessa textuella luckor i de utvalda artiklarna, kan således analysen synliggöra om det finns några koherensluckor som bygger på en viss kunskap, tro och fördomar som läsare och producent har kring Seved.

Dessa sociokulturella konventioner och rutiner ligger inte endast dolda. Genom att se på textens synliga delar, som till exempel hur olika saker och händelser beskrivs, samt specifika ordval kan analysen synliggöra konventioner och rutiner. Varför används till exempel just dessa ord för att beskriva händelsen när de egentligen saknar relevans? Beskrivningarna kan vara omedvetet valda och signalera på en eventuell ideologisk karaktär och en sociokulturell relation. (Berglez 2010: 276-277) Genom att även studera vem som får uttrycka sig i texten samt vad de representerar kan analysen blottgöra maktförhållanden skapade av nyhetsdiskursen struktur. (Berglez 2010: 275) Analysen av vem som får komma till tals i kombination genom att se närmre på rubriker och ingresser kan även visa textens hierarkiska karaktär och synliggöra de tematiska strukturer som finns i texten. (van Dijk 1988: 13- 14)

2.2 Medielogiken

Endast en snabb bläddring genom olika nationella dagstidningar räcker för att se att det finns en bred likhet i vilka händelser som blir nyheter och hur dessa framställs. Det är inte någon slump, nyhetsutbudet är ett resultat av en mycket komplicerad struktur med en nyhetsprocess som påverkas av både strukturella faktorer hos själva nyhetssystemet samt av de olika människor som deltar i processen. Nyheternas utformning kan finna sin förklaring i vad som kallas för nyhetsvärdering (Hvitfelt 1985: 20). Enligt Jesper Strömbäck (2008: 157) är nyhetsvärderingen är styrd av mediernas egna behov eller vad som kallas för mediernas egen logik. Detta innebär att de händelser som blir nyheter är de som passar mediernas format,

organisation och behov av uppmärksamhet. Strömbeck förklarar vidare att det är händelser som kan tillspetsas, förenklas, konkretiseras, intensifieras, personifierats och som passar in i olika stereotyper (Strömbäck 2008: 158). I medielogiken menar Strömbäck finns förklaringen till varför nyheternas innehåll ofta är förvrängt och styrt från att spegla vad som uppfattas som verkligheten.

Det är vanligt att nyhetstexter uppfattas ofta som dramatiska och överdrivna. Stuart Allan menar att även detta finner sin förklaring i nyhetsvärderingen (Allan 2010: 72-32).

Ett dramatiskt inlägg drar till sig mer uppmärksamhet och genom att ställa sidor mot varandra och skapa konflikter i texten kan berättandet bli mer intensivt och levande och på så sätt mer intressant. Därför finns det ett behov att framställa informationen på ett visst sätt.

Håkan Hvitfelt har genom sin inflytelserika forskning visat att det finns olika typiska egenskaper hos händelser som ökar sannolikheten att de kan hamna på mediernas dagordning. Hvitfelt menar att chansen ökar att en nyhetsartikel hamnar på första sidan om den till exempel behandlar politik, ekonomi, brott och olyckor, eller är överraskande eller har negativa inslag. (Hvitfelt 1985: 18)

Ett annat begrepp kopplat till nyhetsvärdering och nyheternas utformning är "Metonymi" (Falkheimer, 2005: 144). Detta begrepp handlar om att endast en liten del får beskriva en hel helhet. Med andra ord, att ett urval av något får presentera något större. Metonymi har likheter med stereotypen, den förenklade bilden av ett fenomen. I uppsatsen är begreppet användbart i studien av hur endast en liten bild av ett område som förmedlas får representera området som helhet. Genom att använda begreppet som ett verktyg i uppsatsen kan vi beskriva innehållet och meddelandet i en text. (Falkheimer 2005: 143) Metonymin har ofta en funktion genom att skapa en nödvändig förståelse för mottagaren och har sin största genomslagskraft om den skall förmedla ett meddelande som mottagaren har väldigt liten eller obefintlig erfarenhet av. Begreppet används inte alltid medvetet från sändarens sida, användandet av metonymin är ofta inte medvetet vald, utan betingad av sociala och kulturella faktorer. (Falkheimer 2005: 144)

2.3 Stereotypiseringen och framställningen av "vi och dom"

I sin bok *Understanding Global News. A Critical Introduction* (1998: 159) berättar Jaap van Ginneken att journalistiken ofta refererar till existerande stereotyper. Detta har sin förklaring i

att journalistens arbete är reglerat av en begränsad produktionstid och platsutrymme, något som är kopplat till medieföretagens mål och struktur. Generaliseringar, förenklingar och användandet av stereotyper är tekniker i detta led som journalisterna använder för att på det avgränsade utrymmet få ut maximalt med information. Enligt Strömbäck (2008: 159) är stereotyper ett sätt för människor att skapa ordning i informationsflödet, de underlättar i insamlandet av information då de refererar till fakta som redan är tillgängligt för läsaren. Konstruktionen av stereotyper handlar om grova förenklingar där en person, grupp eller plats förminskas till några få enkla karaktärsdrag som framställs som naturliga. Stereotypiseringen kan i nyhetsrapporteringen uttryckas på ett flertal sätt, dels genom upprepning av tematisering, men också genom att roller fördelas och att skillnader upprättas mellan olika kulturer, människor och platser. Förmedlandet av negativa stereotyper i texter kan tolkas som stigmatiserande tekniker som skapar en diskursiv och strukturell diskriminering. (källa)

För att diskutera hur texter kan skapa en speciell form av generaliserande identiteter för de olika aktörer som uppträder i nyhetstexter och som kan sägas missgynna vissa grupper som benämns till exempel som ”invandrare”, ”ungdomar” eller ”veganer” har begreppen ”vi och dom” eller ”andrafiering” utvecklats. Genom medierna produceras och presenteras det som är det normala ”vi” och det som är det avvikande ”dom” i form av människor och grupper. Detta är något som kan ske på många olika grunder, i nyhetstexter kan begreppet å ena sidan användas för att sätta gränser för vad som är den tänkta läsargruppen, men det kan också användas för en grupp människor. (Brune 2006: 90) Ylva Brune tar i sitt kapitel i regeringens rapport ”Mediernas vi och dom - Mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen” (Brune 2006: 91) upp två grundläggande sätt som texter konstruerar ett ”vi och dom”. Först menar Brune genom att texten är utformad sådan att ”vi” talar om ”dem”.

De som definieras som ”dem” har ofta inget inflytande över texten som konstrueras och blir ofta föremål för olika gestaltningar och teorier som har sin utgångspunkt från diskurser som de som beskrivs som textens ”vi” är hemma i och kan hålla med om. Sedan menar Brune att förhållandet mellan ”vi” och ”de” är en samling av skillnader eller konflikter.

Konstruktionen av ”vi och dom” är av stor betydelse för vår egen studie för att få en förståelse för hur andrafieringsprocesser kan uttrycka sig i den mediala diskursen och ligga till grund för en viss inställning som sprids till människor. Skapandet av ”vi och dom” kan ses som ett resultat av medielogiken, ett sätt som tidningar och andra nyhetsförmedlare väljer att uttrycka sig för att skapa dramatik i texten. Stuart Allan förklarar att varje välbalanserad journalistisk

historia kräver två sidor och en konflikt (Allan 2010: 72) vilket kan förklara hur personer ställs mot varandra i nyhetstexter.

2.4 Urval

Det empiriska materialet i studien består av tidningsartiklar från den lokala dagstidningen Sydsvenskan. Att valet föll på just denna tidning kändes naturligt då Sydsvenskan är den största nyhetsförmedlaren med en lokal förankring till Seved. Då Sydsvenskan är en prenumerant tidning följer vissa krav på rollen som informationsförmedlare av samhällsrelevanta frågor. Detta kombinerat med tidningsmediet genomslagskraft (Hadenius. Weibull, Wadbring 2011: 86) gör att Sydsvenskan passar sig just för denna studie, då det är samhällsfrågor uppsatsen ämnar till att undersöka.

Urvalet av artiklar från Sydsvenskan gick genom databasen retriever. En sökning i databasen baserade på söktermen "Seved" resulterade i 140 träffar i tidningen under de tre senaste åren. För att smalna av sökningen något plockades artiklar som handlade om personer med namnet "Seved" bort och urvalet fokuserades till det senaste året, 2014. Då landade sökningen på 88 artiklar om Seved. Ett stort antal av dessa artiklar som sökningen till sist resulterat i visade sig vara små notiser på första sidor och omslag, dessa valdes bort. Till sist kunde ett urval av sex artiklar göras utifrån det återstående materialet i resultatlistan. De artiklarna som till sist valdes ut var till en stor del baserade på deras längd, de var helt enkelt tillräckligt långa för att en djupare analys skulle vara möjlig. Något annat som var viktigt i urvalet av artiklar var att datan var nyhetsrapportering, eftersom vår studie intresserar sig för att ta reda på hur tidningen skildrar Seved, särskilt de delar av rapporteringen som inte ger uttryck för personliga åsikter utan verkar som objektiv.

2.5 Tillvägagångsätt

Själva analysarbetet inleddes med att ett analyschema konstruerades med begrepp och teorier lånade av bland annat van Dijk och Berglez. Detta analyschema var till hjälp för att lyfta fram underliggande diskurser och teman i materialet. Analysens fokus ligger på främst på att undersöka de textuella luckor som lämnas i texten och genom analys av dessa försöka se den underliggande mening som skulle kunna låta uppsatsen närma sig svar på frågeställningarna. Genom att skapa en struktur för vilka frågor som ställts till texterna har alla artiklar behandlats likadant, oavsett tema. Inom den kritiska diskursanalysen är det viktigt för

forskaren att försöka undersöka diskursen från en oberoende situation, samtidigt som den erfarenhet bör utnyttjas som forskaren kan ha med sig genom att vara en del av den kultur som undersöks. Analysens struktur kan vara ett hjälpmedel till att åsidosätta sig från kulturen och skapa en mer oberoende syn att analysera saker utifrån. (Berglez 2010: 274)

2.6 Forskningskritik och begränsningar

Den kvalitativa textanalysen har både sina för och nackdelar. Genom textanalysen kan uppsatsen skapa en kunskap om de utvalda texterna. Dock kan inte textanalysen ge kunskap om hur texterna tas emot av individer eller samhället. Hade uppsatsen haft en större omfattning i tid och textutrymme hade den kvalitativa textanalysen kunnat kombineras med andra metoder, t.ex. kvantitativa enkäter eller samtalsintervjuer för att även kunna skapa en kunskap om hur texterna mottas av samhället och individer.

En viss problematik vid utförandet av analysen kan ligga i den roll forskaren har. De erfarenheter forskaren har med sig kallas inom hermeneutiken för "fördomar", vilka vi inte kan frigöra oss ifrån och således måste utnyttja till sin fördel i stället. (Østbye et al. 2004: 71) Då vi som forskare är en del av de diskurser vi undersöker måste vi ställa oss åt sidan också försöka betrakta dessa från en mer oberoende position. Samtidigt som forskaren skall försöka åsidosätta sig diskursen och se den från den oberoende positionen är det viktigt att försöka ta tillvara på de erfarenheter och kunskaper forskaren kan ha med sig genom att vara en del av de diskurser som undersöks. (Berglez 2010: 274)

3. Analys/resultatkapitel

I denna del av uppsatsen genomförs analysen av den insamlade datan. Till att börja med återkommer uppsatsen till de frågeställningar som är utgångspunkt för analysen, vilka är följande:

- Hur reproduceras den stereotypa bilden av Seved som ett så kallat "problemområde"?
- Vilka diskurser är en del av rapporteringen?
- Vilka faktorer i texterna kan vara bidragande till att skapa en känsla av "vi och dom"?

Med hjälp av analyschemat påträffades tre stycken dominerande huvudteman i artiklarna. För att ge det empiriska materialet struktur har analysen delats upp enligt den tematiska strukturen vi fann. De teman analysen är uppdelad efter är; Brott i Seved, bostadsrelaterade frågor och ‘mjuka nyheter’. Samtliga sex artiklar som analyserats återfinns med namn och datum i bilaga 1.

3.1 Brott i Seved

De olika sociala problem som Seved kantas av har visat sig i våra artiklar vara det mest vanliga och återkommande temat. Problemen som genomsyrar materialet är kriminalitet, social utsatthet och våld.

I artikeln “Dörr till dörrleverans - nästan” (Ek 2014) beskrivs det poststopp som postleverantören Postnord en under period utfärdat i Seved. Texten kretsar kring Johan, boende i Seved som hopplöst väntar på leveransen av en tavla. Anledningen till att posten inte längre delas ut förklaras av företaget som av “säkerhetsskäl”. I artikeln ges ingen vidare utläggning som förklarar dessa säkerhetsskäl, vad det är som orsakat att säkerheten inte längre kan garanteras när posten delas ut i Seved. Detta kan förklaras som en så kallad “textuell” lucka, vilken mottagaren av texten förväntas fylla i själv. Genom de förkunskaper och erfarenheter som mottagaren av texten förväntas ha behövs nämligen ingen närmare beskrivning av de säkerhetsskäl posten refererar till. Det som ligger bakom att Postnord beslutat att inte dela ut post i området är problematiken med bland annat hög kriminalitet och våld. Detta är så pass vedertaget att ingen förklaring behöver ges för läsaren. Bilden av Seved som ett så kallat problemområde reproduceras hos mottagaren genom en läsning av denna artikel, utan att själva problemen ens beskrivs, de bygger vidare på tidigare berättelser i medierna om kriminalitet och våld i området. I flertalet artiklar som analyserats syns dessa textuella luckor som mottagaren själv måste fylla i för att skapa mening i texten, det som van Dijk kallar för “koherens” (Dijk 1988: 11 - 12). Att luckor lämnas kan vara naturligt, ibland lämnas de omedvetet av textproducenten för att de innehåller information som kan ta förgives, men luckorna kan även användas medvetet, för att de innehåller känslig eller kontroversiell information som producenten vill undvika att skriva öppet (Dijk 1988: 107). Den erfarenhet som läsaren i detta fall behöver är en tidigare kunskap om att Seved är ett område med en utbredd kriminell verksamhet vilket gör att människor känner sig otrygga. Denna information redogörs inte för i texten, vilket innebär att journalisten förutsätter att läsaren redan har en bild av Seved som ett utsatt område med vissa problem.

I händelsen har Sydsvenskan identifierat en potentiell konflikt mellan invånarna i Seved och Postnord som de kan uppmärksamma. Men frågan är om poststoppet verkligen är en konflikt eller endast ett dramaturgiskt knep av tidningen för att skapa en nyhet. I början av texten benämns poststoppet så här:

“Johan Hermansson fick vänta i veckor på sina tavelramar. Posten vägrade dela ut hans paket till hans hemadress på Seved.”

Senare i texten beskrivs postens agerande på ett annat sätt:

“[...]PostNord har av säkerhetsskäl under ett par år stoppat all utbärning av paket till fem gator i Seved.” (Ek 2014)

I det första citatet ovan visas hur journalisten valt att använda sig av det känsloladdade ordet ”vägrar.” Det här ordvalet är viktigt då medverkar till att skapa en bild av att det finns en konflikt mellan posten och de boende. Med hjälp av det känsloladdade ordet byggs en bild upp av hur posten under inga omständigheter skulle köra in i området. Men så är inte situationen, i själva fallet handlar poststoppet endast om paket, vanliga brev delas ut på vanligt vis och posten har fortfarande verksamhet i området. Den lexikala stil som används i texten och hur berättelsen presenteras är en form av handling. I detta fall finns underliggande i texten en känsla att journalisten faktiskt ljar sig med Johan som vill hämta ut sitt paket. Det förklaras att han har haft ”upprepad” kontakt med företaget, och att han slutligen fick hämta paketet “ett tiotal meter från hans hem”, något som framställer situationen som löjlig. I det andra citatet ovan används ordet “stoppat” vilket är ett mer neutralt ord istället för det tidigare “vägrar”. Ett beslut om att stoppa någonting kan tolkas som ett noga genomtänkt beslut hos posten, medan ordet vägrar ger en annan bild av situationen om att personalen agerat på egen hand och vägrar gå in i området av rädsla. Detta kan tolkas som ett exempel på det Håkan Hvitfelt tar upp i sitt arbete, att nyheter med överraskande förhållanden och negativa inslag har större genomslagskraft och passar således mediernas behov bättre. (Hvitfelt 1984: 17-18) I detta fall skapar valet av ordet vägrar ett överraskande förhållande mellan posten och de boende på Seved.

Med artikeln “Mordförsök utreds efter skott mot lägenhet på Seved” rapporterar Sydsvenskan (Gatu, Jönsson 2014) om en skjutning mot en lägenhet i Seved. Denna text kan beskrivas

som kort och komprimerad och utgår från informationen som släppts av polisen kort efter händelsen om att fynd gjorts på platsen men att ingen ännu gripits. Artikeln börjar med att journalisten låter polisens informant komma till tals och redogöra för händelseförloppet efter skjutningen. Sedan intervjuas vakthavande befäl Mikael Lindh, vilket beskrivs på detta sätt:

“Skånepolisen vill inte berätta vem som bor i lägenheten, men Mikael Lindh ser ingen koppling till den senaste tidens våldshändelser i Malmö.” (Gatu, Jönsson 2014)

Utdraget visar på att polisen är tydliga med att just denna händelse inte är relaterad till tidigare våldshändelser i Malmö. Detta kan tolkas som att ett förtydligande krävs, hade inte uttalandet gjorts hade händelsen klumpats ihop och skapat en bild av Seved som ett ständigt kriminellt område. Detta är något som Johanna Langhorst tar upp i sin bok *Förortshat*. Att förorter och så kallade “problemområden” sammanförs med både våldsdåd och kriminalitet, trots att denna problematik inte alls alltid är relaterad till området (Langhorst 2013: 30)

Problemdiskursen är stark i artikeln och texten bidrar till att överföra en negativ bild av Seved, som ett område som just drabbats av ännu ett brott kopplat till kriminalitet. Trots uttalandet från Mikael Lindh som kan ses som ett försök till att inte försöka klumpa ihop Seved med en rad andra våldshändelser i staden så är det svårt att bortse från de förkunskaper om problemen som läsaren har med sig in i texten. Hade skjutningen skett i en annan del av Malmö som läsaren haft en annan förkunskap och erfarenhet om hade uttalandet kunnat kännas överflödigt eller irrelevant.

De som får komma till tals i artikeln om skjutningen mot lägenheten är journalisten samt polisen. Trots att det nämns att det fanns människor i lägenheten, samt flera vittnen så får inte de göra sin röst hörd. De som var med om händelsen och får lida av konsekvenserna av skjutningen får alltså inte uttrycka sig om detta. Istället är de som lyfts fram två auktoritära figurer med en högre maktställning som tagit del av händelsen i efterhand. Något som kan tolkas som naturligt då de är de enklast tillgängliga för journalisten. Ylva Brune beskriver i sin text “Den dagliga dosen. Diskriminering i Nyheterna och Bladet” (2006) att i nyhetsjournalistik ofta lierar sig med myndigheter och konstruerar de som saknar definitionsmyndighet i samhället. Vidare menar hon att det finns övergripande strukturer i nyheterna som innebär en diskriminerande framställning av vissa grupper. Genom att bara

vissa människor får komma till tals ger nyheterna ifrån sig ett budskap om vem som har kompetens och handlingskraft. Att vissa blir osynliga kan inte bara uppfattas som att de inte råkade få yttra sig i texten, det kan förstås som att "de" inte har någon kunskap att tillföra till det offentliga samtalet. Framställningen konstaterar Brune, är en form av diskursiv diskriminering. (Brune 2006: 93) Om texten konstruerats annorlunda, hade till exempel de berörda fått komma till tals eller deras bakgrund beskrivits, och på så sätt inte endast beskrivits som en grupp utan istället kunna konstruera sin egen bild och på så framställas som individer och minskat den så kallade "andrafieringen".

Den tredje artikeln som analyserats är "Fler poliser efter mordförsök" (Brundin, Runol 2014) som berättar om hur polisen ökar närvaron i Seved efter en sprängning i området. Texten lyfter fram flera av de problem som Seved tampas med, både de med droger, kriminalitet och att boende inte känner sig trygga i området. I denna artikel lyfts inte bara aktörer med en viss maktställning fram, även invånare i området får uttrycka sin åsikt om polisens ökade närvaro. "Problem-temat" är något som är uppenbart och genomsyrar hela texten. Ett annat underliggande tema som är att det verkar finnas en misstro mot polisen bland vissa invånare i Seved. Polisens ökade närvaro kommenteras i texten:

"Men några av de boende är skeptiska till nyttan - De sitter bara i sina bilar och stirrar på alla andra och kör en runda. Sedan fortsätter allt som innan, säger en av dem." (Brundin, Runol 2014)

Denna mening inleder artikeln om polisens närvaro och kan tolkas som ett retoriskt knep använt av journalisten för att skapa spänning och peka på en konflikt mellan auktoritära aktörer och boende i området. Med "sedan fortsätter allt som innan" menar den intervjuade problemen i området, vilket visar på ännu en textuell lucka, där de olika problemen i Seved inte behöver förklaras för läsaren. Genom hela texten framställs Seved nästan som laglöst land, en plats där gängen och kriminaliteten fullkomligt tagit över. En ung kille som inte vill medverka med namn i artikeln kommenterar droghandeln och polisen:

"- Folk försvinner snabbt in i trappuppgångar när de kommer. Det är som en labyrinth här. Sedan fortsätter verksamheten." (Brundin, Runol 2014)

I denna artikel dominerar problemdiskursen och Seved framställs tydligt som ett område kantat av stora problem på många plan. De som intervjuas är rädda för att framträda och de är skeptiska mot myndigheter. På flera sätt skapas en känsla av "vi och dom" genom texten. "Ungdomar", "gäng" och "ungdomsgäng" är ord som återkommer flera gånger. Benämningar som kan tolkas som neutrala, men som i denna kontext är negativ och refererar till unga personer på ett sätt som klumpar ihop dem och fråntar dem sin individualitet. Enligt Brune (2006: 93) kan beskrivningar likt dessa ses som diskriminerande då de saknar faktisk grund. Associationen till ett "vi" och "dom" syns bland annat i arbetsförmedlaren Sigrun Sigurdsson kommenterar i slutet av artikeln:

"Ungdomarna här lever i ett totalt utanförskap. De har ingen tilltro till vuxna som de träffar. Gänget lockar mycket mer än mina tretusen i månaden och mitt prat om arbetsmarknaden. De vill inte heller flytta. Här finns tryggheten i form av kompisarna, säger hon." (Brundin, Runol 2014)

Trots att det är tydligt att Sigrun Sigurdsson bryr sig om ungdomarna, så gynnas inte "Ungdomarna" av den beskrivningen som ges av dem i texten, de presenteras som en grupp människor som inte vill samarbeta med samhällets företrädare. Genom att inga individer som är en del av denna grupp som beskrivs så utestängs de, vilket ökar påvisar gruppens maktlöshet samt stärker den. Brune tar i sitt arbete upp (Brune 2006: 92) att synligheten, att få intervjuas och uttrycka sig i medierna som den mest grundläggande formen av tillträde. I denna text identifierar läsaren sig med Sigrun Sigurdson som är en del av den majoritetskultur som texten är skapad i. Detta gör att det är lättare för läsaren att ställa sig på Sigruns sida, hon är en av oss. Användandet av myndigheter och andra officiella källor blir lätt naturligt, då de både är lätta att identifiera och kontakta. Problematiken med att använda sig av så begränsade källor är dock att det blir svårt att skapa en annan definition av händelsen än den som skapats av dessa aktörer. Genom att låta alternativa källor, till exempel de boende i området komma till tals hade händelsen kunna porträtteras på ett annat sätt. (Devereux et. al 2012: 511)

I majoriteten av artiklarna som analyserats ovan förs ingen längre utläggning om Seved som ett socialt utsatt område och hur problemen är kopplade till strukturer i samhället eller politiska beslut. Det redogörs sällan för några bakomliggande orsaker, eller någon historisk kontext till varför dessa problem som det rapporteras om finns just i Seved. Arbetsförmedlaren Sigrun Sigurdsson (Brundin, Runol 2014) är den enda aktören som

försöker förklara och förstå några av de bakomliggande orsaker som kan ligga till grund för problemen. Sigurdsson pekar på en stor misstro till vuxenvärlden och en stark trygghet bland vännerna. Gemenskapen inom denna grupp skulle kunna ses som en aspekt hur stigmatiseringen påverkar boende i Seved. Att individer i Seved stängs ute från den mediala diskursen skulle kunna ses som en bidragande faktor till att området skapar ett eget starkt “vi”.

Majoriteten av de utvalda artiklarna följer en så kallad episodisk struktur (Iyengar 2005:6). Detta innebär att fokus ligger på just på den enskilda händelsen. I en mer tematisk struktur redogörs bakgrunden och sätter händelsen i en kontext. Genom den episodiska strukturen redogörs inte för bakomliggande orsaker som kan ligga till grund för problemen. Detta sätt att presentera olika händelser på kan tolkas som ett tecken på hur artiklarna följer en viss medielogik, då episodiskt rapportering tenderar att vara mer dramatiskt och engagerande för läsaren. (Iyengar 2005:6) Hade rapporteringen följt ett annat mönster hade kanske bilden som presenterats blivit annorlunda.

3.2 Bostadsrelaterade frågor

I denna del analyseras de artiklar som innehållsmässigt och tematiskt fokuserar på bostadsrelaterade frågor. I flera år har Seved haft problem med gårdar som missköts och oseriösa hyresvärdar. Problem som lett till flertalet fall hos hyresgästföreningen. (Malmö Stad 2013) Bland Sydsvenskans artiklar från 2014 fanns ett stort antal som handlade om bostäderna i området, av vilka två texter valdes ut för en närmare analys. Huvudtemat i dessa är bostadsmiljö och bostadsproblem.

Den första artikeln under detta tema har rubriken “Fastighetsägare ska lyfta Sofielund tillsammans” (Löven 2014). Denna artikel berättar om hur fastighetsägare på Sofielund vill förbättra boendemiljön på Seved och att de tillsammans skapat en förening för att stötta varandra i arbetet. Redan i rubriken med “fastighetsägare ska lyfta Sofielund” uttrycks en känsla av området att det är något “i botten” som måste lyftas, vilket inte direkt sprider någon positiv bild av området, trots att rubriken ändå tyder på en positiv förändring. Att rubriken är negativ kan ha stor påverkan för hur läsare formar sin bild av Seved, då rubriken är det som forskarna menar memoreras bäst av mottagarna (Strand Runsten 2006: 217). Senare i artikeln återkommer aldrig journalisten till någon förklaring om varför området skall “lyftas”. Det enda som berättas är följande:

“Det handlar om att hitta en organisation där alla fastighetsägare samlas för att gemensamt komma fram till lösningar och för att kunna stötta varandra. Och vi behöver få ordning på boendesituationen på Seved, säger Andreas Schönström, kommunalråd (S).” (Löven 2014)

Hela denna artikel om fastighetsägarnas kraftsamling för en förändring i Seved bygger på textuella luckor om bostadsproblemen. Texten förutsätter en viss kunskap om Seved samt den rådande situationen om områdets problem, både bostadsproblemen och de sociala. Detta kan ha sin förklaring i att Sydsvenskan som lokal tidning antar att läsaren redan har denna förkunskap. En artikel hos en nationell tidning hade förmodligen innehållit en längre förklaring av problemen. Då ingen förklaring ges till bostadssituationen fyller läsaren automatiskt i att den är problematisk, eftersom föreningen skapats för att få ordning på den. Genom texten reproduceras föreställningen om Seved som ett utsatt område med problem. Inga av områdets positiva aspekter får plats eller lyfts fram, och ingen som bor i området får komma till tals. Den bild som skapas är att insatser krävs då området inte klarar av att få bukt med situationen. Den enda aktör som lyfts fram är kommunalrådet Anders Schönström. Genom språket i artikeln kategoriseras boende till en grupp och inte individer. I artikeln berättas även att en grupp gjort motstånd och skapat en grupp på Facebook:

“Men kvällens möte var på väg att flyttas efter att en grupp på Facebook uppmanade till en manifestation utanför mötet som ska hållas på Sofielunds Folkets hus.”

“[...] Flera fastighetsägare blev oroliga och ville inte delta. Vi pratade om att flytta mötet till stadshuset men istället valde vi att bjuda in personer från gruppen till mötet.” (Löven 2014)

Vad manifestationen syftar till framgår inte i texten och de bakom manifestationen får inte beskriva händelsen själva, utan Anders Schönström får istället konstruera händelsen och sammanfatta den. I detta fall finns alltså eventuella källor med andra perspektiv som hade kunnat komma till tals men som inte får utrymme för det. Beskrivningen av fastighetsägarna som oroliga skapar också en bild av gruppen bakom manifestationen som hotfulla. Genom att de inte får komma till tals blir Anders Schönströms definition av gruppen även den enda.

Det huvudsakliga temat genom artikeln är bostäder och förändring. Trots detta genomsyrar problemdiskursen artikeln och får stor plats i både rubrik och ingress.

“Mäklare varnas efter avslöjande på Seved” (Mikkelsen 2014) är den andra artikeln som genomsyras av bostadstemat. Denna artikel berättar om mäklaren Bo Nilsson som försöker sälja en fastighet och lockar med extra intäkter i form av svarta pengar från boende i ett olagligt utrymme i fastighetens källare. Journalisterna på Sydsvenskan var på plats under en visning av fastigheten och lyckades avslöja mäklaren intentioner vilket ledde till att han utdelades en varning av mäklarförbundet. Detta är en dramatisk artikel som tydligt följer mediologikens ramar om vad som blir en nyhet. Artikeln är ett avslöjande och den bygger vidare på berättelsen om de misskötta fastigheterna i Seved. Bo Nilsson förklarar i artikelns inledning att det bor vietnamesiska restaurangarbetare i källaren, vidare berättas:

“När rundturen nått den mörka och fuktiga källarlokalen som bara dagar tidigare dömts ut av miljöförvaltningen och räddningstjänsten, fortsatte Bo Nilsson att påpeka fördelarna med att låta de vietnamesiska restaurangarbetarna bo kvar.” (Mikkelsen 2014)

Källarlokalen i fastigheten beskrivs av journalisten med orden “fuktig”, “mörk”. Dessa adjektiv målar upp en bild för läsaren så att denne förstår att det är absurt att detta utrymme hyrs ut till människor. Dessutom förklaras det att lokalen är utdömd av miljöförvaltningen och räddningstjänsten.

De tre personerna det berättas om, vilka är boende i källarlokalen och som kan beskrivas som grunden för hela nyheten får aldrig komma till tals i texten. Av både Bo Nilsson och journalisten kallas de “vietnamesiska köksarbetare”, något som kan tolkas som en rutinmässig handling, men som underblåser en diskursiv diskriminering av personerna. Genom kategorin “vietnameser” förvandlas personerna till objekt istället för individer. Att beskriva de boende utifrån deras nationalitet och arbete har egentligen ingen som helst förankring i resten av texten, det kan tolkas som överflödigt information som egentligen inte tillför texten någonting. Det som dock händer är att kategorin “vietnamesiska köksarbetare” befästs hos läsaren. Detta är ett exempel på en stigmatiserande teknik som används.

Här syns även ännu ett exempel på en textuell lucka, vilken inte journalisten behöver redogöra för. Genom att definiera de boende som vietnameser distanseras de från andra svenskar. En slags nationell diskurs framstår där vietnameser görs till "den andre" i relation till "oss", vi svenskar. Texten skapar då en "vi och dom känsla", genom att definiera en grupp. "Mäklare varnas efter avslöjande på Seved" ger i sin helhet inte bara uttryck för en negativ bild av bostadssituationen i Seved, den förmedlar en stereotypisk bild om hur fastigheter i så kallade "problemområden" är nedgångna, ägs oseriösa hyresvärdar och människor som hyr svart i källarutrymmen. Bilden som reproduceras av området är direkt negativ, och det förstärks genom att områdets namn finns med i rubriken. Negativa nyheter har en stor genomslagskraft (Hvitfelt 1984: 17-18) vilket gör att händelser kopplade till bättre boendesituationer inte får lika stort medialt utrymme. Boendesituationen på Seved får i detta fall representeras av denna händelse vilket gör att en liten del får beskriva helheten. Detta är ett exempel på hur nyhetstexten kan arbeta metonymiskt. Den utdömda källarlokalen får bli en metonymi för Seveds bostadssituation, där en mindre förenklad del får beskriva helheten (Falkheimer, 2005: 144).

3.2 Mjuka nyheter

Även mjukare artiklar som handlade om området Seved fanns i Sydsvenskan. Dessa handlade om mindre allvarliga händelser och kan beskrivas som så kallade "soft news" eller "mjuka nyheter". I denna del behandlas den artikel som valdes ut för analys som föll under denna kategori.

Artikeln "Han fångar fotbollens kamratskap" (Jurjaks 2014) handlar om den pensionerade fotografen Anders Mattsson. Denna nyhetstext är ett porträtt av Anders, som berättar om hans karriär, hans intressen och bakgrund. Det genomgående temat är Anders kärlek för fotografi och hans kärlek till området där han bor - Seved.

I artikeln syns även här en del textuella luckor som mottagaren måste fylla i. Redan i ingressen finner vi följande:

"I över trettio år hyrde Anders Mattsson en sexrumslägenhet vid Magistratsparken i Malmö. Han hade gångavstånd till Malmö opera, dåvarande Stadsteatern, där han jobbade som fotograf. Nu är detta, en trea på sjunde våningen i höghuset i Seved hans hem." (Jurjaks 2014)

Mestadels förmedlas en positiv bild av Seved men redan i inledningen vinklas artikeln genom att fokusera på flytten Anders Matsson gjort från Magistratsparken till Seved. Läsaren förväntas i detta fall ha en del förkunskaper och erfarenheter om Seved och Malmö för att förstå meningen i texten. Vad är det egentligen som gör det så intressant att han flyttat från ett område i Malmö till ett annat som gör att det är värt att nämna i ingressen? Läsaren med sina förkunskaper förstår att Anders val att flytta är ett direkt nedköp. Han flyttar från en stor lägenhet i ett av stadens finare områden till ett höghus och en mindre lägenhet i ett område okänt för sina olika problem. Mottagarens erfarenhet skapar en direkt förståelse av att det är ett nedköp, vilket Anders måste förtydliga genom att förklara att han faktiskt inte saknar någonting från sitt gamla hem. Händelser som handlar människor som är en del av den dominerande kulturen, men som avviker från den förväntade rollen har ett högt nyhetsvärde förklarar Hvitfelt (Hvitfelt 1985: 110). Förklaringen till varför flytten till Seved får spela en så stor roll i artikeln kan ha med att göra att Anders Matssons agerande kan ses som något avvikande från den förväntade rollen han anses ha. Flytten till Seved kan tolkas vara normbrytande, vilket är häpnadsväckande nog för att få det mediala utrymmet. Människor som avviker från normen och är med om ovanliga upplevelser har en tendens att uppväcka känslor och engagemang hos publiken. (Hvitfelt 1985: 110) Utan erfarenheten och tron om Seved som ett problemområde hade artikeln inte haft samma nyhetsvärde.

Visst framställs Seved i artikeln på ett positivt sätt med beskrivningar om gröna omgivningar och vacker utsikt, men genom den vinkel som journalisten valt kan en underliggande negativ ton träda fram. Där flytten ses som något häpnadsväckande och onormalt, den ensidiga bilden av Seved som ett problemområde reproduceras genom att påvisa att Anders val av flytt skulle vara något irrationellt och konstigt gjort. Trots att artikeln inte alls har med problem temat att göra förs detta temat ändå in i texten, troligtvis omedvetet. Genom de ordval som används i beskrivningen av hans flytt förstärks även budskapet av hans flytt som ett nedköp. Flytten beskrivs så här:

“Han lämnade paradvåningen i centrum och flyttade till ett höghus i Seved”
(Jurjaks 2014)

Genom ordvalet, beskrivs det tidigare boendet med ordet paradvåning som något fint. Ordet associeras med hög status och befäster bilden av flytten från centrum till Seved som ett

nedköp. Bilden av Seved som något sämre bekräftas genom att sätta det i kontrast till ett område som beskrivs ha högre status. Ett kanske mer passande, neutralt ordval hade varit att beskriva det som lägenheter, vilket båda troligtvis är. Detta till trots så påvisar artikeln om Anders att en annan sida av området finns och går att kommunicera ut, och att Seved inte bara är problem.

4. Slutsatser och diskussion

Målsättningen med uppsatsen har varit att undersöka nyhetsrapporteringen kring Seved i Malmö för att få en större förståelse för den roll media spelar i reproduktionen av vedertagna normer och föreställningar om området. Genom uppsatsen har rapporteringen studerats med syftet att få en större förståelse för vilka bakomliggande strukturer som ligger till grund för konstruktionen och överförandet av den ofta negativa och stereotypiska bild som presenteras av Seved i medierna, samt se vilka konsekvenser detta fått för nyhetsrapporteringens utformning. Genom att lyfta fram teorier om stereotyper, medielogik och "andrafiering" har uppsatsen närmat sig frågeställningarna.

Bakom rapporteringen kring Seved finns medierna och i detta fall dagstidningen *Sydsvenskan*. En händelse som sker på Seved är för medierna inte endast ett våldsbrott, en fotograferande pensionär eller en kallelse till ett möte. Det är en chans att sälja annonser och lösnummer. Förståelsen för att medier och *Sydsvenskan* i detta fall faktiskt är företag med målet att skapa en profit är inte att glömma, användandet av stereotypen har sina fördelar både ur både ett ekonomiskt och medialt perspektiv. Den stereotypiserade bilden förenklar och underlättar journalistens arbete samtidigt som det lockar läsare. Allierandet med myndigheter där poliser, arbetsförmedlare och områdeskoordinator får beskriva de boende både förenklar arbetet och följer den struktur nyhetsdiskursen har.

I rapporteringen kan flertalet olika diskurser identifieras, nyhetsdiskursen samt både en nationell och en lokal Malmö - diskurs. Analysen har dock påvisat utifrån de valda artiklarna att problemdiskursen är närvarande i samtliga, oavsett vilket huvudtema som artiklarna berör. Problemdiskursens dominans är så pass stark i rapporteringen om Seved att andra diskurser ständigt måste förhålla sig gentemot den. Ett resultat av problemdiskursens starka dominans är att de försök som görs för att motsäga den förstärker den.

Den stereotypiska bilden förmedlas av Seved då producenten förutsätter att läsaren redan har en kunskap om Seved. Utgångspunkten för artiklarna grundar sig alltså i att Seved är ett problemområde och reproduceras genom artiklarna. De ordval och textuella luckor som lämnas i texten ger plats för bilden av det stereotypiska problemområdet. Genom luckorna visas de förutfattade meningar och tankar som både journalister och läsare har kring området, den stereotypiska bilden kommer inte alltid så tydligt till uttryck i texten, men finns ständigt närvarande genom luckorna. De boende i området får i en del av artiklarna komma till tals men får flertalet gånger beskrivas och definieras utav andra. Beskrivningarna från andra aktörer än de boende skapar en bild av de boende i området som en grupp, vars beskrivning får representera alla boende. Då medielogiken har en struktur vilken värdesätter händelser med negativa inslag högt tillskrivs också ofta den bild som får representera Sevedsborna negativa inslag. Sättet som artiklarna beskriver de boende som en grupp får en konsekvens av att de blir till de andra.

4.1 Vidare forskning

Många framtida forskningsmöjligheter växer ur vår uppsats. En liknande studie skulle kunna genomföras med ett bredare urval och en kombination av kvalitativ, kvantitativ metod samt intervjuer, likt de studier Devereux m.fl. genomfört i Kanada. På så sätt skulle det vara möjligt att undersöka den verkliga påverkan som medierapporteringen har på invånarna i området. Något som skulle vara intressant för framtida projekt är en komparativ studie mellan rapporteringen från lokala och nationella dagstidningar. I en sådan studie skulle det kunna vara möjligt att undersöka skillnader i koherensluckor mellan de medier som befinner sig längre ifrån området geografiskt och de närmare. Forskning om hur massmedier överför stereotypiserade bilder av områden skulle kunna användas i större utsträckning för att upplysa media och andra aktörer om problemen med rapporteringen.

5. Källförteckning

Tryckta medier

Allan, S. (2010). *News culture*. 3. ed. Maidenhead: Open University Press

Arbetsmarknadsdepartementet. (2013). *Urbana utvecklingsområden 2013 - Statistisk uppföljning utifrån 7 indikatorer*. Stockholm: Regeringskansliet

Barnes, C., Devereux, E., Neville, P., Power, MJ. (2013). 'Why bother seeing the world for real?': Google Street View and the representation of a stigmatised neighbourhood. *New Media & Society*, 15 ss. 1022-1040

Berglez, P. (2010). Kritisk Diskursanalys. I Ekström, M., Larsson, L. (red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur ss. 265- 288

Boréus, K. (2011). Texter i vardag och samhälle. I Ahrne, G & Svensson, P. *Handbok i kvalitativa metoder*. 1. uppl. Malmö: Liber ss. 131-149

Boréus, K. (2011). Diskursanalys. I Ahrne, G & Svensson, P. *Handbok i kvalitativa metoder*. 1. uppl. Malmö: Liber ss. 150-164

Brune, Y. (2006). Den dagliga dosen. Diskriminering i Nyheterna och Bladet. I Utredningen om makt, integration och strukturell diskriminering. *Mediernas vi och dom: mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen*. (SOU 2006:21) Stockholm: Kulturdepartementet

Devereux, E., Haynes, A., Power, MJ. (2011). 'At the edge: Media constructions of a stigmatised Irish housing estate'. *Journal Of Housing And The Built Environment*, 26 (2) ss: 123-142

Devereux, E., Haynes, A., Power, MJ. (2012). 'Tarring everyone with the same shorthand? Journalists, stigmatization and social exclusion'. *Journalism*, 13 (4) ss. 500-517

Dijk, T van (1988). *News analysis: case studies of international and national news in the press*. Hillsdale, N.J.: Erlbaum

Falkheimer, J. (2001). *Medier och kommunikation: en introduktion*. Lund: Studentlitteratur
Ginneken, J. 1998). *Understanding global news: a critical introduction*. London: SAGE

Hadenius, S., Weibull, L., Wadbring, I. (2011). *Massmedier: press, radio och tv i den digitala tidsåldern*. 10., uppdaterade uppl. Stockholm: Ekerlid

Hvitfelt, Håkan (1985). *På första sidan: en studie i nyhetsvärdering*. Stockholm: Beredskapsnämnden för psykologiskt försvar

Iyengar, S. (2005). Speaking of Values: The Framing of American Politics. *The Forum*, 3 (3) ss.1-8

Jackson, E., Schloskey, K., Weinroth, S., (1999). A Research Report On Newspaper Portrayals Of Six Neighbourhoods In Metropolitan Toronto. I Kretzmann, JP., McKnight, JL. *Newspapers And Neighborhoods: Strategies For Achieving Responsible Coverage Of Local Communities*. IL:The Asset-Based Community Development Institute ss. 44-67

Langhorst, J. (2013). *Förortshat*. Stockholm: Ordfront

Ledin, J., Moberg, U. (2010). Textanalytisk Metod. I Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.) *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur ss. 153-177

Malmö Stad (2013) *Verksamhetsplan 2013-2015 - Områdesprogrammet Seved*. Malmö: Malmö Stad

Möllerström, V. (2011). *Malmö's omvandling: från arbetarstad till kunskapsstad: en diskursanalytisk studie av Malmö's förnyelse*. Diss. Lund: Lunds universitet, 2010

Nyberg, B. (2010). Swedish hunt serial shooter. *CNN*, 23 oktober

Rikskriminalpolisen (2014). *En nationell översikt av kriminella nätverk med stor påverkan i lokalsamhället*. Stockholm: Rikskriminalpolisen

Stenkvist, H. (2014a). Mediebilderna får kritik av boende. *Sydsvenskan*, 2 augusti

Stenkvist, H. (2014b). Misshandeln på Seved utreds inte som hatbrott. *Sydsvenskan*, 1 augusti
Strömbäck, J. (2008). *Makt och medier: samspelet mellan medborgarna, medierna och de politiska makthavarna*. Lund: Studentlitteratur

Winther Jørgensen, M., Phillips, L (2002). *Discourse analysis as theory and method*. London: Sage

Østbye, H. (2004). *Metodbok för medievetenskap*. 1. uppl. Malmö: Liber ekonomi

Runsten, Strand, P. (2006). "Hedersmord", eurocentrism och etnicitet. I Utredningen om makt, integration och strukturell diskriminering. *Mediernas vi och dom: mediernas betydelse för den strukturella diskrimineringen*. (SOU 2006:21) Stockholm: Kulturdepartementet

Bilder

Lanmäteriet (2015) *Figur 1* [illustration]

http://kso2.lantmateriet.se/?e=374201&n=6162267&z=8&profile=default_background_noauth [2015-06-26]

6. Bilaga I.

Brundin, L., Runol, M. (2014). Fler poliser efter mordförsök. *Sydsvenskan*, 28 januari.

Ek, P. (2014). Dörr till dörrleverans - nästan. *Sydsvenskan*, 14 november.

Gatu, G., Jönsson, A. (2014). Mordförsök utreds efter skott mot lägenhet på Seved. *Sydsvenskan*, 30 december.

Jurjaks, A. (2014). Han fångar fotbollens kamratskap. *Sydsvenskan*, 12 juli.

Lóven, M. (2014). Fastighetsägare ska lyfta Sofielund tillsammans. *Sydsvenskan*, 27 maj.

Mikkelsen, J. (2014). Mäklare varnas efter avslöjande på Seved. *Sydsvenskan*, 21 oktober.